

Č.j.: 3R 35/01-Ku

V Brně dne 17.9.2001

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 6.8.2001 podaném sdružením společností České radiokomunikace, a.s., se sídlem U nákladového nádraží 3144, 130 00 Praha 3, zast. předsedou představenstva a generálním ředitelem Miroslavem Čuřínem a MIS Česká republika, a.s., se sídlem Nad Pahorkem 403, 141 00 Praha 4, zast. předsedou představenstva Mgr. Stanislavem Turkem a členem představenstva Ivo Křížákem, právně zast. JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Advokátní kanceláře Mojmírovců 41, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 124-R/01-880/140/An ze dne 24.7.2001, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1, zast. ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Eduardem Zemanem, v obchodní veřejné soutěži „na dodávku vybraných prvků a poskytování vybraných služeb komunikační a informační infrastruktury pro školská zařízení v rámci realizace státní informační politiky ve vzdělávání“, vyhlášené dne 18.4.2001 v Obchodním věstníku č. 16/01 pod zn. 118528-16/01 podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 124-R/01-880/140/An ze dne 24.7.2001

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Česká republika – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1, zast. ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Eduardem Zemanem (dále jen „zadavatel“) vyhlásil dne 18.4.2001 v Obchodním věstníku č. 16/01 pod zn. 118528-16/01 obchodní veřejnou soutěž „na dodávku vybraných prvků a poskytování vybraných služeb komunikační a informační infrastruktury pro školská zařízení v rámci realizace státní informační politiky ve vzdělávání“ (dále jen „soutěž“) podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 30.5.2001 vyplývá, že zadavatel obdržel v soutěžní lhůtě šest nabídek, z nichž pět vyřadil z dalšího posuzování a hodnocení. Mezi vyřazenými nabídkami byla i nabídka sdružení společností České radiokomunikace, a.s., se sídlem U nákladového nádraží 3144, 130 00 Praha 3, zast. předsedou představenstva a generálním ředitelem Miroslavem Čuřínem a MIS Česká republika, a.s., se sídlem Nad Pahorkem 403, 141 00 Praha 4, zast. předsedou představenstva Mgr. Stanislavem Turkem a členem představenstva Ivo Křížákem (dále jen „uchazeč“). Zadavatel pak uchazeče svým rozhodnutím č.j. 18992/2001-25 ze dne 5.6.2001 vyloučil z další účasti v soutěži.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 15.6.2001 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 25.6.2001 pod č.j. 19 695/2001-25 nevyhověl. Zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 9.7.2001 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon po poslední novele“) zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona po poslední novele jsou zadavatel a uchazeč.

Ve svém návrhu uchazeč zejména uvádí, že splnil veškeré podmínky pro to, aby nebyl vyloučen z další účasti v obchodní veřejné soutěži a je přesvědčen o tom, že rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z účasti v soutěži, stejně jako rozhodnutí o nevyhovění námitkám uchazeče jsou v rozporu se zákonem. Také nesouhlasí s tím, že neposkytl jistotu dle bodu J. podmínek obchodní veřejné soutěže, protože originál bankovní záruky č. 61103210390002 Komerční banky, a.s. na částku 80.000.000,- Kč pro uchazeče, byl součástí nabídky. Uchazeč tedy jednoznačně splnil podmínky zadání obchodní veřejné soutěže a rozhodnutí o jeho vyloučení je v rozporu se zákonem.

Závěrem svého návrhu se uchazeč domáhá, aby rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze soutěže i rozhodnutí zadavatele ze dne 25.6.2001 č.j. 19695/2001-25 o nevyhovění jeho námitkám bylo zrušeno.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 24.7.2001 pod č.j. S 124-R/01-880/140/An rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, neboť uchazeč podal návrh po uplynutí lhůty.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojnásobném vyhotovení do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele, jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. Nesplnění náležitostí návrhu je

důvodem k zamítnutí návrhu. ÚOHS zjistil, že uchazeč nesplnil náležitosti pro podání návrhu podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona, protože zaslal zadavateli vyhotovení návrhu po uplynutí lhůty. Rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel uchazeč dne 28.6.2001. ÚOHS i zadavatel obdrželi návrh dne 9.7.2001, tedy po lhůtě stanovené pro podání návrhu.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž napadá způsob, jakým ÚOHS posoudil počítání lhůt k podání návrhu. Uvádí, že posledním dnem lhůty, 8.7.2001 však byla neděle a zákon neobsahuje zvláštní úpravu o počítání času, a proto je nutno poukázat na obecné pravidlo o počítání lhůt obsažené např. v občanském zákoníku. Nejbližší následující pracovní den bylo pondělí 9.7.2001. V tento den lhůta končila a v tento den byl návrh na zahájení řízení řádně doručen zadavateli i ÚOHS. Hmotně právní lhůta pro podání návrhu byla tedy ze strany uchazeče zachována. V této souvislosti uchazeč odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 365/97 obsažený ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR svazek č. 12, str. 103. K tomu uchazeč dále uvádí, že právní věta tohoto nálezu přesně dopadá na daný případ a Ústavní soud v obdobné věci rozhodl takto: „V případě, že aplikovaný právní předpis (v konkrétním případě zákon č. 199/1994 Sb.) neobsahuje speciální úpravu počítání času, je třeba za stavu, kdy konec lhůty připadl na neděli, vycházet z obecného pravidla počítání času, které platí jak pro lhůty hmotněprávní tak pro lhůty procesní, totiž pravidla, že posledním dnem lhůty se stává nejbližší následující pracovní den“. Závěrem rozkladu a „na základě výše uvedených skutečností je uchazeč přesvědčen o tom, že návrh na zahájení řízení podal v zákonné lhůtě a navrhuje, aby předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na základě tohoto rozkladu rozhodl tak, že Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 124-R/01-880/140/An ze dne 24.7.2001 se zrušuje“.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

Musím opětovně citovat ustanovení § 57 odst. 2 zákona, podle kterého se návrh podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

Při podání návrhu je povinností ÚOHS, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo rozhodnutí zadavatele o námitkách doručeno uchazeči dne 28.6.2001. ÚOHS i zadavatel jej obdrželi až dne 9.7.2001. Není pak rozhodné, zda poslední den lhůty, v daném případě 8.7.2001, připadne na den pracovního klidu. Je tomu tak proto, že zadavatel, který návrh obdrží po lhůtě, může mít zato, že žádný návrh nebyl podán nebo podán ve lhůtě a může uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu. Nezaslání jednoho vyhotovení návrhu zadavateli i jeho doručení zadavateli po lhůtě, spojuje zákon se zamítnutím návrhu jako nekvalifikovaného. Tyto skutečnosti vyplývají přímo z ustanovení § 57 odst. 2 zákona.

Také poukazuji na skutečnost, že podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u ÚOHS den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde orgánu dohledu a v tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se proto vztahuje na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení. Z uvedených důvodů považuji argumentaci uchazeče v tomto smyslu za neopodstatněnou.

K ostatním námitkám dále uvádím, že úprava běhu lhůty obsažená v § 57 odst. 2 zákona je úpravou komplexní, a proto se pro ni nepoužije jako subsidiární pramen práva nejen správní řád, ale ani jiný obecný procesní předpis, jak to mimo jiné vyplývá i z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci 2A 7/96 ze dne 12.12.1996.

K námitkám rozkladu uchazeče ve věci nálezu Ústavního soudu č. IV ÚS 365/1997 poznamenávám, že tento se týká výkladu ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, nikoliv problematiky upravené zákonem o zadávání veřejných zakázek. Citovaný nálezu ústavního soudu poukazuje konkrétně na postup ve věci počítání lhůt podle § 122 odst. 3 obč. zákoníku, § 60 odst. 3 trestního řádu a § 27 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. V nálezu je citován názorový spor o povaze hmotněprávních a procesních lhůtách. Podle názoru ÚOHS jsou v oblasti správního práva však hmotně právní ustanovení na rozdíl od občanského práva obsažena ve zvláštních zákonech vydaných pro jednotlivé správní oblasti. Konkrétně, pokud jde o projednávaný případ, nemá zákon o zadávání veřejných zakázek obdobné ustanovení, které obsahuje občanský zákoník, podle jehož § 122 odst. 3 je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek.

V projednávané věci nelze přistoupit k počítání lhůty ani analogicky podle správního řádu, neboť jeho ustanovení lze aplikovat až ve stadiu již zahájeného správního řízení, k němuž dojde až po dojití návrhu podaného podle § 57 zákona příslušnému správnímu orgánu, jak jsem již výše uvedl.

Pro úplnost dodávám, že ÚOHS vždy, i při podání nekvalifikovaném návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě zahajuje řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1, zast. ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Eduardem Zemanem,
2. JUDr. Oldřich Beneš, advokát se sídlem Advokátní kanceláře Mojmírovců 41, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory,
3. spis.